Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2005–2006

27 728 Wijziging van de Wet op de expertisecentra, de Wet op het primair onderwijs en de Wet op het voortgezet onderwijs in verband met de invoering van een leerlinggebonden financiering en de vorming van regionale expertisecentra (regeling leerlinggebonden financiering)

Nr. 92

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 15 mei 2006

De vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap[1] heeft op 19 april 2006 overleg gevoerd met minister Van der Hoeven van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over:

– **de verkleining van de groepsgrootte vso-zmlk.**

Het overleg werd gevoerd aan de hand van een brief van de minister van 13 april 2005 (Kamerstuk nr. 27 728, nr. 90).

Van dit overleg brengt de commissie bijgaand beknopt verslag uit.

Vragen en opmerkingen uit de commissie

Mevrouw **Aasted Madsen-van Stiphout** (CDA) herinnert eraan dat de afgelopen jaren veelvuldig is gesproken over de klassenverkleining op scholen voor zeer moeilijk lerende kinderen. Daarbij werd steeds de vergelijking gemaakt met het vso-zmok voor leerlingen met extra gedragsproblemen. De laatsten zitten in een klas van zeven leerlingen terwijl zeer moeilijke kinderen, vaak met gedragsproblemen, in een klas van twaalf zitten. Die ongelijke verhouding tussen beide schooltypen moest gelijk worden getrokken. Met de motie-Slob c.s. sprak de Kamer uit dat de klassendeler ofwel de n-factor van de vso-zmlk-scholen omlaag moet naar zeven leerlingen. In september 2005 is bij de behandeling van de begroting de motie-Verhagen c.s. aangenomen waardoor de benodigde 15 mln. beschikbaar werd gesteld.

De CDA-fractie was onaangenaam verrast toen enkele weken later bleek dat de scholen zonder aparte vso-afdeling buiten de boot zouden vallen. Daarom is aangedrongen op een reparatie opdat alle zmlk-scholen met vso-leerlingen konden meedelen. De minister heeft tijdens het begrotingsoverleg toegezegd dat de planprocedure zou worden ontdooid om niet-gesplitste scholen die wel leerlingen in de vso-leeftijd hebben, alsnog de mogelijkheid te bieden om een vso-afdeling te stichten. Hoe staat het daar nu mee?

De minister heeft verder toegezegd dat zij met de WEC-Raad in overleg zou treden over een compensatieregeling voor de tussenliggende periode. Naar verluidt hebben de minister en de raad consensus bereikt over de wijze waarop de niet-gesplitste scholen in die periode gecompenseerd worden.

Er is echter geen consensus bereikt over de rekenmethode die wordt

[1] Samenstelling:
Leden: Van de Camp (CDA), Lambrechts (D66), Hamer (PvdA), Van Bommel (SP), Mosterd (CDA), Blok (VVD), Balemans (VVD), Slob (ChristenUnie), Vergeer (SP), Tichelaar (PvdA), Joldersma (CDA), Jan de Vries (CDA), Van Vroonhoven-Kok (CDA), Aasted Madsen-van Stiphout (CDA), Eski (CDA), Aptroot (VVD), voorzitter, Smeets (PvdA), ondervoorzitter, Eijsink (PvdA), Leerdam (PvdA), Van Miltenburg (VVD), Kraneveldt (LPF), Hermans (LPF), Van Dam (PvdA), Visser (VVD), Azough (GroenLinks), Roefs (PvdA) en Jungbluth (GroenLinks).
Plv. leden: Ferrier (CDA), Bakker (D66), Bussemaker (PvdA), Brinkel (CDA), Hirsi Ali (VVD), Örgü (VVD), Van der Vlies (SGP), Kant (SP), Dijksma (PvdA), Hessels (CDA), Sterk (CDA), Atsma (CDA), Van Bochove (CDA), Van Hijum (CDA), Van Aartsen (VVD), Verbeet (PvdA), Arib (PvdA), Stuurman (PvdA), De Krom (VVD), Varela (LPF), Herben (LPF), Meijer (PvdA), Nijs (VVD), Halsema (GroenLinks), Kalsbeek (PvdA) en Vendrik (GroenLinks).

KST97308
0506tkkst27728-92
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2006

gehanteerd om de toevoeging van het aantal formatierekeneenheden (fre) te bepalen. Zowel de minister als de WEC-Raad hebben de Kamer een berekening voorgelegd van het aantal fre dat nodig is om de klassendeler van zeven te realiseren. Mevrouw Aasted Madsen heeft beide redeneringen nagerekend. Zij heeft de indruk dat de verschillen tussen beide vooral worden veroorzaakt door het feit dat er verschillende startsituaties zijn gehanteerd. De WEC-Raad gaat uit van een klassendeler van twaalf en de minister van 8,6. Op grond van welke klassendeler wordt er nu bekostigd?
Als die klassendeler nu al lager is dan twaalf leraren bijvoorbeeld door de toekenning van extra formatie klassenassistentie in de afgelopen jaren, waarom heeft het ministerie dit dan niet eerder laten weten? Dit had veel onduidelijkheid kunnen wegnemen. Is het waar dat de fre in ieder schooltype een gelijke waarde vertegenwoordigen? Leveren de fre op een zmok-school evenveel op als op een zmlk-school?
Als bij de toekenning van 42,2 fre per leerling een gelijke situatie ontstaat, is het niet duidelijk waarom de minister direct weer een ongelijkheid veroorzaakt door één fre in mindering te brengen om daarvan de materiële instandhouding te betalen. Mevrouw Aasted Madsen vraagt daarom met klem om een andere dekking voor de materiële instandhouding opdat na dit overleg de conclusie kan worden getrokken dat de motie-Verhagen wordt uitgevoerd, dat de bekostiging is gebaseerd op een klassendeler van zeven en dat de vso-zmlk-scholen terecht gelijk worden getrokken met het vso-zmok. Is de minister bereid om de kosten voor de materiële instandhouding uit andere middelen te financieren?

Mevrouw **Lambrechts** (D66) heeft zich verbaasd over de verschillende berekeningen. De berekening van de minister lijkt op het eerste gezicht logisch, maar uit het veld komen berichten dat die berekening niet klopt. Kan de minister dit toelichten?
Uit de brief van 13 april jongstleden blijkt dat er een onderzoek zal worden gedaan naar de mogelijkheden voor een flexibeler model voor de huisvesting. Mevrouw Lambrechts vreest dat dit weer de nodige tijd zal vergen. Kan de verkleining van de groepsgrootte wel op redelijke termijn worden verwezenlijkt?
Als dit besluit leidt tot een verhoging van de bijdrage in het Gemeentefonds, hoe kan dan worden bereikt dat betrokkenen in de gemeente zich daarvan bewust zijn? In veel gevallen weten de wethouders Onderwijs niet wat er in het Gemeentefonds is opgenomen voor het aandeel huisvesting, laat staan dat zij geneigd zullen zijn om de portemonnee te trekken als zij niet eens weten dat dit aandeel inmiddels enigszins is verhoogd.

Mevrouw **Eijsink** (PvdA) leest voor uit een van de vele brieven die zij de afgelopen weken heeft ontvangen van schoolbesturen. Zij schrijven onder meer dat met de voorgestelde invulling van de n-7-factor het huidige niveau van begeleiding en zorg niet kan worden gehaald. Scholen zullen heel creatief moeten zijn om de groepen tot ongeveer tien leerlingen te kunnen terugbrengen. Als dit te voren was gezegd, was dit duidelijk geweest en misschien zelfs wel acceptabel. De scholen hebben nu echter de indruk dat zij met een kluitje in het riet worden gestuurd.
De hele operatie die is begonnen met de motie van de heer Slob, is ook bedoeld om de achterstand in te lopen van het vso-zmlk ten opzichte van alle andere vormen van voortgezet speciaal onderwijs. Dit kan niet worden bereikt door te stellen dat met het verstrekken van een fre van 6,7 een n-factor van minder dan zeven kan worden bereikt. Dit kan alleen worden bereikt door rigoureus in te leveren op klassenassistenten.
Een vergelijking met cluster 4 op heel schoolspecifieke zaken en aspecten gaat volledig mank. Kent de minister de meningen die in het veld worden geuit? Is er nagegaan welke gevolgen haar voornemens hebben in de klas

ten opzichte van de huidige situatie? Met andere woorden: kan zij aangeven welke verbeteringen deze voornemens opleveren?

Mevrouw **Vergeer** (SP) acht de wens van de Kamer duidelijk nu er twee moties zijn aangenomen over de groepsgrootte in het voortgezet speciaal onderwijs voor zeer moeilijk lerende kinderen. Daarmee heeft de Kamer duidelijk uitgesproken dat de groepsgrootte moet worden teruggebracht naar zeven leerlingen. De minister doet in haar brief uit de doeken hoe zij dit wil bereiken. Het lijkt er alleen op dat zij de WEC-Raad, de OCNV en de Besturenraad daar niet van heeft kunnen overtuigen. Mevrouw Vergeer betwijfelt daarom of de verkleining op deze manier kan worden bereikt. De minister baseert haar berekeningen op de situatie in vso-cluster 4. Dit lijkt op een vergelijking van appels en peren. Waarom gaat zij niet uit van de huidige situatie in het vso-zmlk? Het veld doet dit wel en dit lijkt ook logischer. Waarom kijkt zij niet naar de huidige bekostiging en berekent op basis daarvan hoeveel extra fre er nodig zijn?

De heer **Slob** (ChristenUnie) vindt het jammer dat er nu weer met de minister moet worden gesproken over de uitvoering van zijn motie. Na het laatstgehouden overleg had hij de indruk dat er alleen nog een ministeriële regeling moest worden geformuleerd, maar helaas is dit niet het geval. Ook het onderwijsveld is teleurgesteld. Er leek een einde te komen aan de onzekerheid en daarom werden er al formatieplannen opgesteld. Nu de regeling bekend is geworden, is duidelijk dat het doel van de motie niet wordt gehaald, namelijk een n-factor 7 met de totale zorg die de leerlingen in deze klassen nodig hebben. De berekening van de minister leidt er toe dat er bij een totale zorg hooguit n-10 mogelijk is. Om dan toch tot n-7 te komen, moet er worden geschrapt in bepaalde onderdelen van de zorg en dit zal met name ten koste gaan van de klassenassistenten.
Dit was niet de bedoeling van de motie en de scholen zijn verbijsterd. Hij voelt er niet veel voor om in dit overleg rekensommetjes te maken en te vergelijken. De vergelijking van de minister gaat in bepaalde opzichten mank. De Kamer heeft veel reacties ontvangen van directeuren van scholen en van leerkrachten, maar ook van de WEC-Raad, de Besturenraad en het OCNV. Zij komen tot een andere uitkomst dan de minister. Bovendien wijzen zij erop dat er nauwelijks of niet met hen is gesproken. De heer Slob dringt erop aan dat de minister in overleg met die instanties probeert een fatsoenlijke oplossing te vinden.
Hij merkt overigens op dat de vergelijking tussen cluster 3 en 4 alleen betrekking had op de aard van de problematiek van de kinderen. Het streven is erop gericht om ook voor deze leerlingen tot een groepsgrootte van zeven te komen en daar gaat de vergelijking dus wel op.

De heer **Balemans** (VVD) vindt het moeilijk te beoordelen wie het gelijk aan zijn zijde heeft nu de minister en de verschillende instanties en instellingen verschillende rekenmethoden hebben gehanteerd. Hij gaat ervan uit dat de minister en het kabinet uitvoering willen geven aan de moties van de Kamer, omdat de minister in het debat het oordeel aan de Kamer heeft overgelaten. Terecht wijst zij erop dat zij niet de ene groep kan bevoordelen ten opzichte van de andere. Dit is ook niet de bedoeling van de systematiek. De opzet is dat er maatwerk wordt geleverd en dat uiteindelijk het doel, verkleining van de groepsgrootte, wordt bereikt.
Hij vraagt of er onderscheid wordt gemaakt tussen de materiële en personele bekostiging. Naar zijn mening spitst het verschil van mening zich toe op één fre wat gelijk zou staan aan een bedrag van 2,5 mln. Wil de minister dit toelichten? Acht zij het mogelijk om dit gat te dichten en zo de motie van de Kamer uit te voeren?

Antwoord van de minister

De **minister** stelt met nadruk dat de motie-Verhagen wordt uitgevoerd en dat de bekostiging is gebaseerd op een klassendeler van 7. De groepsgrootteverkleining in het voortgezet speciaal onderwijs voor zeer moeilijk lerende kinderen kent twee aspecten, namelijk de gevolgen voor de huisvesting en de verhoging van de bekostiging. Dit laatste element heeft inderdaad een materiële en een personele component.
In antwoord op de motie-Slob c.s. van februari 2005 heeft het kabinet laten weten dat er geen geld is voor verkleining van de groepsgrootte in het zmlk. In een brief aan de Kamer van 29 april 2005 is berekend wat een dergelijke maatregel zou kosten en is het uitgangspunt van die berekening verwoord, namelijk harmonisatie met de bekostiging van cluster 4 waar van oudsher een groepsgrootte van 7 geldt. Daarna is in de motie-Verhagen gevraagd om het verkleinen van de klassen voor zeer moeilijk lerende kinderen door het besteden van 15 mln. Daarin wordt dus niet gesproken over een n-factor. Bij de uitwerking van de brief en de motie-Verhagen is conform de brief van april 2005 uitgegaan van de bekostiging in het vso-cluster 4. De Kamer kan nu besluiten om daarop terug te komen, maar zo is het in een eerder stadium wel gewisseld.
De bekostiging is van oudsher complex. Vroeger werd de bekostiging gebaseerd op de zogenaamde minutenwals. Per onderscheiden categorie medewerkers in het speciaal onderwijs kreeg de school per leerling een aantal minuten. Die uitkomst werd dan vervolgens omgezet in fre. Met de invoering van de leerlinggebonden financiering in 2003 is een eerste vereenvoudiging in de bekostiging tot stand gekomen doordat de minutenwals is gecomprimeerd. Het aantal onderscheiden categorieën waarvoor de minuten werden toegekend van 10 tot 12, werd teruggebracht tot vijf groepen functies per salarisschaal. Als de lumpsumfinanciering wordt ingevoerd, wordt de bekostiging nog verder vereenvoudigd als ook het schot tussen materieel en personeel wegvalt.
De minister wijst erop dat dit een genormeerde toekenning is. De scholen bepalen zelf hoe zij de formatie inzetten. Er is dus geen sprake van een verplichte groepsgrootte in het vso-zmlk. De school kan kiezen voor kleinere groepen, maar ook voor een grotere groep met meer handen in de klas bijvoorbeeld in de vorm van klassenassistenten. Het is goed dat zij zelf die keuze kunnen maken.
De normatieve onderbouwing van de formatie verschilt tussen vso cluster 4 en vso-zmlk. Het belangrijkste verschil is dat vso cluster 4 relatief gezien meer lerarenformatie heeft en vso-zmlk relatief gezien meer formatie klassenassistenten. Er is natuurlijk een reden voor dit verschil. Bij de invoering van de leerlinggebonden financiering is extra geïnvesteerd in de formatie klassenassistenten voor een bedrag van 10 mln., omdat er sprake was van een tekort aan leraren. Ook toen is gemeld dat de scholen vrij zijn in de feitelijke inzet van de formatie. Als zij er de voorkeur aan geven extra leerkrachten in te zetten en daar is in de regio geen tekort aan, dan staat het hen vrij daar de formatie voor in te zetten.
De WEC-Raad kijkt in zijn berekening niet naar de totale formatie, maar naar de afzonderlijke componenten. Dat wil zeggen dat de raad uitgaat van de lerarenformatie en de formatie klassenassistenten buiten beschouwing laat. Hij dringt er vervolgens op aan dat de lerarenformatie wordt verhoogd tot het niveau van cluster 4. Dit leidt tot een claim van ruim twaalf fre extra. De totale formatie, dus inclusief de klassenassistenten, wordt dan veel groter dan die van vso cluster 4.
De minister ziet geen enkele inhoudelijke motieven om het vso-zmlk gunstiger te bekostigen dan het vso cluster 4. Terecht is er op aangedrongen dat het vso-zmlk ook de mogelijkheid krijgt om het arbeidsgericht onderwijs in te richten zoals dit in cluster 4 gebeurt. Daarom is ook de vergelijking met cluster 4 het zuiverst.
In het voorliggende voorstel krijgt een school in vso cluster 4 op dit

moment 42,2 fre en het vso-zmlk 41,2 fre. Het verschil is dus inderdaad één fre en dit komt overeen met ongeveer € 260 en ongeveer 2 mln. Dit wordt veroorzaakt door het feit dat ook de materiële bekostiging van het vso-zmlk is opgehoogd. De materiële instandhouding is namelijk de enige component in de bekostiging waarvoor wel wordt uitgegaan van de groepsgrootte. Als gevolg van de motie-Verhagen zijn de programma's van eisen aangepast. Daarvoor worden de middelen ingezet die nu nog het verschil uitmaken van een fre.
De minister kan zich voorstellen dat deze consequentie voor de personele bekostiging de Kamer tegen valt. Zij zegt toe dat zij zal bezien of zij hiervoor een oplossing kan vinden. Als deze fre ook nog wordt toegekend, voert het kabinet zijn toezegging uit en wordt de uitgangspositie van beide vormen van onderwijs gelijk.
Zij voegt hieraan toe dat zij dan ook kan zeggen dat de vso-zmlk-scholen terecht gelijk zijn getrokken met het vso cluster 4. De vraag hoe een en ander kan worden geregeld, is van later zorg. De aangepaste programma's van eisen worden niet gewijzigd en er wordt een oplossing gezocht voor die ene fre. De regeling voor de bekostiging personeel primair onderwijs zal worden aangevuld. Die aanvullende regeling zal zo spoedig mogelijk aan de scholen worden toegezonden.
De voorbereidingen van het wetsvoorstel waarin wordt geregeld dat de so-zmlk-scholen de mogelijkheid krijgen om een vso-afdeling in te richten, zijn afgerond. Het voorstel ligt nu voor een uitvoeringstoets bij Cfi (Centrale financiële instellingen) en voor interdepartementale afstemming bij het ministerie van Justitie.
In de brief van 13 april is de Kamer geïnformeerd over de huisvestingscomponent. Het knelpunt van de huisvesting in het zmlk is aangegrepen om samen met de VNG en de WEC-Raad te bezien hoe de huisvesting in het vso in totaliteit is geregeld. De basis voor de vaststelling van de huisvestingsbehoefte van een school is de Modelverordening Huisvesting. Die normering stamt uit 1997 toen de huisvesting werd overgedragen aan de gemeenten. Inmiddels is er veel veranderd, er is minder klassikaal onderwijs en meer arbeidsgericht onderwijs en noem maar op. Deze veranderingen leiden tot een andere ruimtebehoefte. Bovendien is het aantal leerlingen in het vso relatief klein. Om een specifiek traject in te kunnen richten, zoeken scholen naar samenwerking in de regio om gezamenlijk een vso-aanbod te ontwikkelen. Soms is dit clusteroverstijgend, soms kiezen zij voor samenwerking met het praktijkonderwijs.
Dit is een goede ontwikkeling, maar die leidt er wel toe dat de modelverordening niet meer past. Op dit moment wordt onderzocht hoe de verordening zodanig kan worden aangepast dat er ruimte en flexibiliteit ontstaan voor de scholen om in de regio tot een passend aanbod te komen. Zoals het er nu uitziet, zal worden uitgegaan van een model op basis van een aantal vierkante meters per leerling. Op basis daarvan kunnen de middelen in het Gemeentefonds voor het vso-zmlk gericht worden aangepast. Dit kan niet anders, want de gemeente is verantwoordelijk voor de bouw, de verbouw en de inrichting van de praktijklokalen in het vso. Dit betekent dat het geld niet rechtstreeks aan de scholen kan worden uitgekeerd.
Over de aanpak van een en ander is overeenstemming met de VNG en de WEC-Raad. Het is de bedoeling dat het onderzoek met voorrang wordt uitgevoerd. Naar verwachting zal het hele traject voor de zomervakantie worden afgerond zodat het in 2007 kan worden geëffectueerd. Die invoeringstermijn houdt ook verband met de halfjaarlijkse circulaires van het Gemeentefonds.

Nadere gedachtewisseling

Mevrouw **Aasted Madsen-van Stiphout** (CDA) stelt vast dat er nergens een minimale groepsgrootte is voorgeschreven. De school is vrij om kleinere klassen in te richten. Zij dringt erop aan dat in de gewijzigde modelverordening niet langer wordt gesproken over ruimtes. De scheidingswanden in de scholen moeten flexibel zijn opdat de school de mogelijkheid heeft om de omvang van de klas te laten meebewegen met de grootte van de groep.

Mevrouw **Lambrechts** (D66) zegt dat de berekening van de minister zo logisch overkomt. Waarom is het veld het er dan toch niet mee eens? Dat is toch ook bekend met de berekeningswijze? Zij vindt de koppeling aan cluster 4 niet zo vreemd.
Zij dringt erop aan dat de scholen worden geïnformeerd over de wijziging van de bijdrage in het Gemeentefonds tegen de tijd dat de modelverordening klaar is.

Mevrouw **Eijsink** (PvdA) wijst een vergelijking van cluster 3 en cluster 4 van de hand. Zij heeft er daarom bezwaar tegen dat de berekening daarop wordt gebaseerd, mede met het oog op het inlopen van de achterstanden waar al eerder over is gesproken.
De Kamer heeft veel reacties uit het veld ontvangen en van de meeste mensen in het veld mag worden verwacht dat zij in staat zijn om dit goed te kunnen doorrekenen. Het is niet zo dat zij zich rijk willen rekenen, maar voor hen speelt het verschil tussen cluster 3 en cluster 4 terecht een rol. De WEC-Raad vertegenwoordigt alle scholen en kent de berekeningen van alle clusters. Dit alles brengt haar tot de conclusie dat de oplossing die de minister biedt, niet afdoende is.

Mevrouw **Vergeer** (SP) is tevreden dat de modelverordening wordt gemoderniseerd. Zij herinnert eraan dat zij eerder heeft gevraagd naar de positie van nevenvestigingen die steeds met een te krappe personele bekostiging kampen, omdat de overhead niet betaald wordt. Wil de minister daar nog op ingaan?
De toelichting op de minutenwals legt zij zo uit dat de minister in de berekening wil meenemen dat er later nog geld voor klassenassistenten of leerkrachten is toegekend, maar dat de WEC-Raad dit element niet in zijn berekening heeft meegenomen. Is de minister bereid om de Kamer de bezwaren toe te sturen die zijn geuit tegen haar zienswijze?

De heer **Slob** (ChristenUnie) vindt het vreemd dat de WEC-Raad in een persbericht schrijft dat de motie-Verhagen pootje wordt gelicht door minister Van der Hoeven. Hoe kan zo'n instantie die altijd heel constructief meedenkt en meerekent, die als geen ander het veld kent en ook in de positie verkeert om te vertolken wat er in het veld leeft, tot zo'n conclusie komen? Hij kan dit uit het antwoord van de minister niet afleiden. Overigens is haar redenering consistent, want zij houdt vast aan de koppeling tussen cluster 3 en 4. Als zij geen wezenlijk verschil ziet tussen de leerlingen in beide, dan is de uitkomst van haar overwegingen begrijpelijk. Als er echter met dat verschil rekening wordt gehouden, zal de uitkomst anders zijn. Als de Kamer vraagt om het terugdringen van de groepsgrootte van twaalf naar zeven kan de eindconclusie toch niet zijn dat er bijvoorbeeld flink moet worden gesneden in de klassenassistenten? Dit kan de minister toch niet afdoen met de opmerking dat het de scholen vrij staat om de formatie naar eigen wensen in te zetten? Hij kondigt aan dat hij zich niet bij deze uitkomst neerlegt en de Kamer om een uitspraak zal vragen. Hij dringt erop aan dat de minister met de betrokkenen, de WEC-Raad, de Besturenraad en OCNV contact opneemt om te bezien of er tot gezamenlijke conclusies kan worden gekomen.

De heer **Balemans** (VVD) is van mening dat er onderscheid moet worden gemaakt tussen een bekostigingssystematiek die uitgaat van n-7 en de vrijheid van de scholen om op basis daarvan zelf te beslissen over de groepsgrootte, afhankelijk van de specifieke beoordeling van de situatie van hun kinderen. Zo kan er maatwerk worden geleverd en daar heeft de Kamer toch ook om gevraagd.
Het doet hem deugd dat de minister bereid is te zoeken naar een oplossing voor het probleem van de ene fre. Hij is tevreden over haar antwoord.

De **minister** wijst erop dat er bij de nieuwbouw van scholen al rekening wordt gehouden met de mogelijkheid van een flexibele inrichting en dat er niet meer zoals vroeger een aantal lokalen met een vaste omvang wordt ingericht. Dit is een goede ontwikkeling waardoor de scholen beter bij de tijd kunnen blijven. Zij zegt toe dat zij dit in de gesprekken nog eens onder de aandacht zal brengen.
De modelverordening wordt gewijzigd, maar de bekostiging van de nevenvestigingen niet. Dit onderwerp is al eerder besproken en toen is ook gezegd dat er geen ruimte is om voor de nevenvestigingen een vaste voet te regelen.
Haars inziens is er sprake van een misverstand. Als er niet naar de totale formatie wordt gekeken, maar alleen naar de afzonderlijke componenten en er wordt gevraagd om een ophoging van de component leraren zonder dat er wordt gekeken naar bijvoorbeeld de extra formatie voor klassenassistenten, dan is de uitkomst natuurlijk anders. Zij laat zich niet uit over de bedoeling van deze rekenmethode en ook niet over de vraag of de WEC-Raad hier goed aan doet of niet. Dit is aan de WEC-Raad en de Kamer moet dit ook maar zelf aan de WEC-Raad vragen.
Naast het lopende herijkingoverleg met het veld, zal naar aanleiding van dit misverstand in ieder geval met de WEC-Raad overleg worden gevoerd. Er is 15 mln. uitgetrokken voor de uitvoering van dit beleid en nu er is vastgesteld dat er iets meer nodig is, zal het kabinet de Kamer tegemoet komen.
De berekening is logisch als het totale plaatje in ogenschouw wordt genomen. Zo niet, dan blijven er verschillen van inzicht bestaan. De scholen kunnen de formatie naar eigen wens inzetten en nu zijn er al in het vso grotere en kleinere groepen, soms zelfs een-op-een, afhankelijk van de vraag wat de leerlingen nodig hebben. Dit geldt niet alleen voor het vso-zmlk, maar ook voor cluster 4 waar ook wordt geklaagd over de zwaarte van de problematiek en ook wel eens een-op-een onderwijs nodig is. Dit wil niet zeggen dat alles een-op-een moet zijn. De totale bekostiging gaat uit van zeven, maar het is aan de scholen om zelf hun werkwijze te bepalen.
De nieuwe afspraken over de huisvesting krijgen natuurlijk hun weerslag in de circulaire Gemeentefonds die aan de Kamer wordt voorgelegd. De minister zegt toe dat de scholen daarover zullen worden geïnformeerd, omdat dit niet onmiddellijk op iedere school bekend zal zijn.

De voorzitter van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
Aptroot

De griffier van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
De Kler